

Rode Duivels stellen teleur in het spel, niet in het

● Divock Origi en Kevin De Bruyne vallen elkaar in de armen. De kwalificatie is een feit. © PILAR OLIVARES / REUTERS

Alsnog een orgie,

Maracanã is een voetbalkathedraal maar de Belgen kwamen er naartoe alsof ze naar de zondagse dorpsmis schuifelden. Pas met de inbreng van Kevin Mirallas en de scorende frisse jongeling Divock Origi schoten ze wakker. Domper op de feestvreugde van de kwalificatie is Romelu Lukaku, die tekende voor de eerste aanval op het pantser van bondscoach Wilmots.

Hans Vandeweghe

Op minuut 57 van België-Rusland achtte Marc Wilmots het moment gekomen om van spits te wisselen. De compleet onzichtbare Romelu Lukaku werd gewisseld en toen werd duidelijk waarom hij geen boosheid had getoond tijdens dat ene uur voetballen. Hij had die opgespaard voor zijn coach Marc Wilmots, voor het moment dat die zou uitpakken met de verwachte wissel. Geen handje voor de coach en een wegwerpebaai, dat kan tellen. Als je vervanger dan ook nog scoort, zoals Divock Origi deed net voor affluïten, dan weet je

jezelf buitenspel.

We mogen niet negatief zijn van onze bondscoach, maar dit al bij al bedrevend Belgisch voetbalvertoen – op de eerste vijftien en laatste tien minuten na – was niet de schuld van de Russen, zoals het eerder deels wel de schuld was van de Algerijnen. Rusland had evenveel balbezit als onze Rode Duivels, maar ze deden er meer mee. Belgium zakte na de rust naar een niveau dat we niet meer hebben gezien sinds het regnum van bondscoach Vandereycken. De natie feest, maar is tegelijk in vertwijfeling. Misschien wordt die wereldtitel ophalen toch een zwaardere klus dan verwacht ondanks die alweer late goal

resultaat en zitten zeker in de achtste finale

met dank aan Origi

van de overwinning en deze keer ook de kwalificatie.

Als het marsmanneetje van Jan Mulder op Maracanã was nedergedaald, of beter in België, en daar Canvas in zijn hotel had opgezet, dan had dat vast gedacht dat wij de WK-finale speelden, toch? Kan het nog gekker? Het land dat stil staat, collectief voor grote schermen gaat zitten getooid met drielekeurige pruiken en andere parafernalia, voor een tweede wedstrijd in de groepsfase gobdeter, zijn we niet de weg kwijt? Toch wel een beetje. De uitzinnige volksvreugde na deze belabberde wedstrijd is misschien zelfs een beetje gênant.

En gesteld dat onze marsman niet naar het toilet was gegaan tijdens de Sint-Tuidense tussenkomst van Jean-Marie Pfaff, tegenwoordig levend (hoe-wel) billboard voor Kasseien De Coninck, dan was hij ongetwijfeld van zijn sokken geblazen door diens wijsheid.

“Wij kunnen winnen van ‘de Ruslanders’ maar die zullen revanche willen voor 1986”, aldus El Sympatico. Het is bij nader inzien heel goed mogelijk dat een hele generatie Russische kinderen achttien jaar geleden zo’n trauma heeft overgehouden aan die ene wedstrijd op 15 juni 1986, dat ze vandaag revanche willen. De kans is evenwel groter dat ze niet eens weten dat België die dag in León op een diepte met 4-3 won. Zelfs de 3-2 van het WK 2002 zal wel niet in het historisch besef doorleven.

Hoempapa

In het voorprogramma won Rusland alvast met forfait-score: als je tegen Rusland speelt en hun hymne hoort – ook al weet je dat het uit de tijd van Stalin stamt – besef je pas wat voor een hoempapavolkslied wij hebben met die Brabantconne. Koning Filip zong niet mee. Mathilde wel, maar Filip had al zijn voorstel plicht gedaan want hij was in een kerk in Rio een kaarsje gaan branden. Kijk, alleen al daarvoor hebben we de morele plicht om optimist te zijn én dat koningshuis te onderhouden.

Wij hadden Reynders en De Crom in de tribunen en die zagen hoe Rusland Kanoennikov aan de aftrap bracht, een speler van Amkar Perm nog wel. Dat is

4.000 kilometer hiervandaan en noch Telenet noch Belgacom heeft de rechten op de Russische Premier-Liga, u vergeeft het ons hopelijk dat we van Maksim niet veel weten. Hij was allesbehalve een grap, eerder een gesel voor de Belgen. Verder speelde Kozlov in plaats van Jestsjenko, dat scheelde 16 centimeter in de verdediging en daar hebben we niet veel van gemerkt, omdat we zo ver niet zijn geraakt.

Marc Wilmots van zijn kant had selectief geluisterd, behalve dat hij Lukaku wel opstelde. De Bruyne speelde daarentegen centraal. Dembélé en Chadli startten niet omdat het sneller vooruit moest, maar snelheid bleek ijdele hoop. In hun plaats kwamen Fellaini en Mertens, met wie het tegen Algerije was begonnen draaien. Ook Jan Vertonghen, die de penalty veroor-

De natie feest maar is tegelijk in vertwijfeling. Misschien wordt die wereldtitel ophalen toch een zwaardere klus dan verwacht ondanks die alweer late goal van de overwinning en deze keer ook de kwalificatie

zaakte, moest plaats ruimen: Thomas Vermaelen kwam in zijn plaats. Na een half uur ging het andersom: Thomas Vermaelen liep achter een rappe Rus aan en er schoot iets in de hamstring. Vertonghen kwam prompt terug. Het eerste half uur was België de beste ploeg, maar Rusland was de gevaarlijkste, hoewel het aanvankelijk geen zin had in balbezit. Lukaku kreeg twee ballen en had één goeie actie. Mertens had in de eerste helft alleen maar goeie acties en De Bruyne die

● Een wegwerpebaai van Lukaku na zijn wissel. De Rode Duivel toonde meer boosheid naast dan op het veld. © PHILIPPE CROCHET / PHOTO NEWS

samen met Fellaini 23 kilometer liep, had één fenomenale raid op doel die niets opleverde omdat zijn collega's het te mooi wilden doen.

Net voor het half uur kon de ref een strafschoep hebben gefloten voor een tik van Alderweireld tegen een Russische voet. Ter compensatie geldt dat Origi laat in de wedstrijd er ook een had verdiend.

Net voor de rust zette Gvoesjakov voor en kon Kokorin inkoppen tussen Kompany en Vertonghen. Hij kopte tot eenieders verbazing naast. In alle andere fases was Thibaut Courtois het immer betrouwbare sluitstuk.

Geen grinta

Tot hun, onze en de verbazing van de hele wereld kwamen de Belgen uit de kleedkamer met zo mogelijk nog minder grinta dan voor de rust. Ze speelden een half uur met vuur. De bal werd aan de Russen gelaten en die maakten dan maar uit arren moede zelf het spel. Ze creëerden een serie halve kansen en daar ging er geen enkele van binnen. Daarna regten ze om de haverklap kramp, wat een teken is dat de ploeg klaar was voor de sloep.

Wilmots is wellicht de coach met de

meeste rijkdom op de reservenbank. Dat bleek tegen Algerije en dat bleek opnieuw tegen Rusland. De inbreng van Divock Origi eerst en vervolgens Kevin Mirallas gaf de Duivels een zuurstofkuur. De speler van Everton schoot een vrije trap op de paal. Ineens dacht Eden Hazard “ik kan ook voetballen” en op slag schot hij in actie.

In een vreemde paso doble met Origi gaf hij die laatste, die netjes was afgehaakt, de bal terug en de jongen die niemand kende tot hij door Wilmots werd geselecteerd schoot in de 88ste minuut hard en onhoudbaar in het dak van het doel.

De bondscoach probeerde zich er na de wedstrijd (zie de sportpagina's) snel vanaf te maken en wilde niet ingaan op het povere spel, maar met twee schoten binnen het doelkader in de tweede helft stelden zijn Duivels toch ruim teleur. Misschien bewaren ze al het goed voor later, zoals een secure Vincent Kompany – van de lies niets meer gehoord – stelde: “Topploegen groeien in het toernooi.” De tegenstander voor de achtste finale (maandag 30 juni of dinsdag 1 juli) kan Portugal, Duitsland, de Verenigde Staten of Ghana worden. Afgelopen nacht speelden de VS en Portugal tegen elkaar.

ZAK

